

Zondag 29 mei

'Gezegend wie op de Heer vertrouwt, wiens toeverlaat de Heer is' (Jer. 17:7)(NBV).

Wees vastbesloten!

Er is moed voor nodig om je door God te laten leiden. Het is niet makkelijk met tradities te breken en uit te stijgen boven de beperkingen die anderen je opleggen. Doe je het wel, dan staat je afkeuring te wachten. Dat was het geval bij Jezus. Toen de mensen in zijn thuisomgeving zeiden: 'Hij is toch de zoon van de timmerman?' (Matt. 13:55), zeiden ze eigenlijk: 'Laat hem blijven waar hij hoort.' Luister niet wanneer men dat tegen jou zegt. 'Ieder van ons zal zich dus tegenover God moeten verantwoorden' (Rom. 14:12). Bij het laatste oordeel zul je ontdekken dat het niet alleen verkeerd is om anderen te bekritisieren, het is ook verkeerd je te laten beheersen door wat zij van jou vinden. 'Gezegend wie op de Heer vertrouwt, wiens toeverlaat de Heer is.' Wil je Gods leiding volgen, dan moet je erop vertrouwen dat hij van je houdt ondanks je tekortkomingen, dat hij een definitief plan voor je leven heeft, dat je in staat bent zelf van hem te horen en dat hij je in staat zal stellen alles te doen wat hij van je vraagt. Heb je eenmaal van God gehoord, wees dan vastberaden. Dingen die het hebben waard zijn, komen nooit vanzelf. Merk je dat je verzwakt, vraag God dan om vastberadenheid en hij zal het je geven door middel van zijn Geest. Merk je dat je op twee gedachten hinkt, ga dan terug en vraag je af wat God je in het begin gezegd heeft en blij daarbij. Sla geen andere richting uit vanwege bezorgdheid, ontmoediging of gevoelens van anderen. Herinner jezelf eraan dat jij in huis hebt wat er nodig is om te slagen in datgene waartoe God je geroepen heeft. Als Jezus Heer is van je leven, leeft zijn vastberadenheid in je, omdat hij zelf in je leeft.

*The Word for Today wordt geschreven door Bob and Debby Gass and Ruth Gass Halliday.
UCB Europe web site: www.ucb.co.uk (Tel: +44 (0)1782 642000) Copyright 2011. All rights reserved.
Vertaling: Toos Kleinhout - Wijnstokgemeente Berkel en Rodenrijs.
Voor belangstellenden is het Woord voor Vandaag aan te vragen via:
tel: 010-5190444 of e-mail: info@wijnstokgemeente.nl of kijk bij www.wijnstokgemeente.nl
Referenties van The Word for Today zijn op de website vermeld.*

Maandag 23 mei

'... ik zal denken aan mijn verbond...' (Gen. 9:15)(NBV).

God zal zijn beloften aan jou niet vergeten.

Toen Noach over regen preekte, was regen een symbool van oordeel. Maar na de vloed zei God 'nooit weer' (Gen. 9:15). Hij zei tegen Noach: 'Wanneer... in die wolken de boog zichtbaar wordt, zal ik denken aan mijn verbond met jullie... en nooit weer zal het water aanzwellen tot een vloed die alles en iedereen vernietigt' (Gen. 9:14-15). Vanaf dat moment werd regen in de Bijbel een symbool van zegen. '[en zie dan of ik niet] de sluisen van de hemel voor jullie open en zegen in overvloed op jullie land laat neerdalen' (Mal. 3:10). Ben je bang dat de pijn van je verleden terug zal komen? Daar hoeft je niet bang voor te zijn. Blijf gewoon wandelen met de God die beloofde 'nooit weer'. Wanneer God datgene wat je kapot had moeten maken gebruikt om je verder te ontwikkelen, zul je achteraf zeggen: 'Het was goed voor mij dat ik vernederd werd, zo leerde ik uw wetten kennen' (Ps. 119:71). Zonder moeilijke tijden zou je bepaalde dingen niet hebben ontdekt. Bijvoorbeeld dat stress in jou een passie kan ontwikkelen om meer naar God te zoeken en minder naar andere dingen. Wat zou je nog meer hebben ontdekt? Dat er kracht schuilt in je eigen gebeden; wat God kan bewerkstelligen ondanks tegenspoed; dat toen hij je hoorde roepen, je tranen zo kostbaar waren dat hij ze opving in zijn kruik (zie Ps. 56:9); dat de engel van de Heer je beschermdde toen de vijand je wilde uitschakelen (zie Ps. 34:8); dat God je vrienden niet per se nodig had om je te kunnen zegenen en dat hij je erdoorheen hielp omdat hij de regenboog zag en zich zijn belofte herinnerde.

Dinsdag 24 mei

'Barnabas bemoedigde hen allen' (zie Hand. 11:22-23).

Wees een Barnabas (1).

Onze talenten moeten we gebruiken voor 'de opbouw van de gemeente' (1 Kor. 14:12). Het woord 'opbouwen' komt uit de architectuur en betekent 'versterken of vormen'. Jouw gaven werden door God ontworpen om anderen op te bouwen. Alleen wanneer je ze voor dat doel gebruikt, zul je vervulling vinden. Als je niet bekend bent met de naam Josef van Cyprus, is dat niet erg. De meesten van ons kennen hem door zijn bijnaam Barnabas, zoon der vertroosting (Hand. 4:36). Toen de nieuwtestamentische christenen ontmoedigd waren en een oppepper nodig hadden, stuurde de gemeente in Jeruzalem Barnabas, 'die hen allen aanspoorde de Heer trouw te blijven en een groot aantal werd tot de Heer gebracht'. Toen het werk vervolgens groeide en bloeide, vroeg Barnabas aan Paulus of hij zich bij hen wilde voegen en nam hij zelf de rol van assistent op zich (Hand. 11:25-26). Rebecca Barlow Jordan zegt: 'De bemoediger begint misschien op de voorste rij, maar uiteindelijk trekt hij zich terug op de plaats waar hij hoort, op de achtergrond. Nadat Paulus en Barnabas samen hadden gereisd, ontpopte Paulus zich als leider en schoof Barnabas op de achtergrond, zoals veel bemoedigers doen. Er zijn altijd wezen te adopteren. Er zijn altijd hongerige harten die een geestelijke oppepper nodig hebben. Dit soort mensen is niet op zoek naar eer. De resultaten van hun werk, zoals de werken van Barnabas, zijn echter onmiskenbaar.' Wat zuurstof doet voor het lichaam, doet bemoediging voor de ziel. Het inspireert ons om vol te houden wanneer het makkelijker zou zijn geweest om op te geven. De waarheid is dat je nooit iemand tegenkomt die niet belangrijk is in Gods ogen! Help ze dus met bemoedigende woorden. Haal ze niet omlaag door ruzie te zoeken (zie Rom. 14:19).

Woensdag 25 mei

'Barnabas bemoedigde hen allen' (zie Hand. 11:22-23).

Wees een Barnabas (2).

Ronald Reagan verdiende de bijnaam 'de grote communicator', want hij was een begiftigd spreker. Earvin Johnson verdiende de bijnaam 'magic', vanwege zijn kunsten met een basketbal. En Josef van Cyprus verdiende de bijnaam 'Barnabas', want overal waar hij kwam 'bemoedigde hij allen'. Wat een getuigenis! De Bijbel zegt: 'Een van hen was Josef, een Leviet uit Cyprus, die van de apostelen de bijnaam Barnabas had gekregen, wat in onze taal 'zoon van de vertroosting' betekent. Hij bezat een akker, die hij verkocht, waarna hij het geld naar de apostelen bracht' (Hand. 4:36-37). En vervolgens 'toen hij [Barnabas] daar was aangekomen... spoorde hij iedereen aan om... trouw te blijven... Hij was een voortreffelijk en diepgelovig man, die vervuld was van de heilige Geest' (11:23-24). Barnabas begeleidde Paulus op zijn zendingsreizen en overal waar hij kwam, was zijn geest van bemoediging duidelijk merkbaar: 'Daarna keerden ze terug naar Lystra en vervolgens naar Ikonium en Antiochië. Ze bemoedigden de leerlingen...' (14:21-22). 'Toen hij [Paulus] terug was in Jeruzalem wilde hij zich aansluiten bij de leerlingen, maar die waren bang voor hem omdat ze niet geloofden dat ook hij een leerling was geworden. Barnabas nam hem echter onder zijn hoede en bracht hem naar de apostelen...' (9:26-27). Het was Barnabas die hen aanspoorde Paulus te aanvaarden en met hem samen te werken als een broeder in Christus. Toen Paulus Johannes Marcus niet met hen wilde meenemen vanwege een vermeend tekort, gaf Barnabas hem een tweede kans. Later erkende Paulus dat Johannes Marcus een geweldige aanwinst was. Hij schreef uiteindelijk zelfs het evangelie van Marcus, maar zonder aansporing van Barnabas was dat misschien wel nooit gebeurd.

Donderdag 26 mei

'Steeds houd ik de Heer voor ogen...' (Ps. 16:8)(NBV).

Leer je op Jezus te richten.

Het leven van Frank Laubach begon uit elkaar te vallen toen zijn plannen voor de Filipijnse Maranao's werden afgewezen. Nadat hij vervolgens drie kinderen aan malaria had verloren, ging zijn vrouw met hun enig overgebleven kind een eind bij hem vandaan wonen. In wanhoop beklom Laubach een berg om God te zoeken. Hij schrijft: 'Mijn lippen begonnen te bewegen en het leek alsof God zei: 'Je hebt gefaald omdat je niet echt van deze mensen houdt. Je voelt je superieur aan hen omdat je blank bent. Vergeet je huidskleur. Denk er alleen aan hoeveel ik van hen houd en ze zullen reageren.' Ik antwoordde: 'God, ik weet niet of u door middel van mijn lippen tot mij sprak, maar ik weet wel dat het de waarheid was. Mijn plannen zijn allemaal in duigen gevallen. Haal me uit mijzelf, neem bezit van mij en denk uw gedachten door mij heen.' Die dag besloot Laubach te leven - gericht op Gods aanwezigheid! Hij schrijft over twee dingen: dubbele visie - 'zie anderen niet zoals ze zijn, maar zoals God ze ziet' en probleemoplossing - je denkt helderder als je God erbij betreft. Schuif tijdens de maaltijd een extra stoel bij om je eraan te herinneren dat hij altijd aanwezig is. Hang ergens een bijbelse afbeelding of bijbeltekst op, daar waar je het ziet als je in slaap valt en wakker wordt. Je kunt ervan op aan dat dit de toon zal zetten voor je dag.' 'Ik weet dat de Heer altijd bij me is, ik zal niet in verwarring raken, want hij is naast me' (zie Ps. 16:8). Je focus bepaalt voor een groot deel je levensrichting. Frank Laubach schreef later nog boeken, leidde campagnes wereldwijd en werd een adviseur voor koningen en presidenten. Maar het belangrijkste wat hij deed, was dat hij zich op Jezus richtte.

Vrijdag 27 mei

'...ik zal je wonden helen...' (Jer. 30:17)(NBV).

Haal die muren neer!

Heb jij een muur rond jezelf opgetrokken en zeg je: 'Niemand kan mij iets aandoen als ik niemand dichtbij laat komen'? Dat werkt niet. De muur die jij hebt opgetrokken om anderen buiten te sluiten heeft jou ingesloten. De Heer wil je beschermer zijn, maar dat kan hij niet als jij druk bezigt met pogingen jezelf te beschermen. God heeft je niet beloofd dat je nooit bezeerd zou raken, maar hij heeft wel beloofd je te genezen als je bij hem komt en niet probeert zelf voor alles te zorgen. Als jij muren om je heen hebt opgetrokken uit angst, dan moet je ze neerhalen in geloof. Ga naar Jezus met elke oude wond en ontvang zijn genezing. Wanneer iemand je verwondt, moet je het niet laten etteren. Nee, breng het in gebed bij de Heer en wees bereid het op zijn en niet op jouw manier aan te pakken. Lees wat God tegen zijn mensen zei en ontvang het als een belofte aan jou: 'Weet dat ik je zal genezen, ik zal je wonden helen - spreekt de Heer - ook al noemt men je Verworpen en zegt men: "Naar [vul je naam maar in] kijken we niet meer om" (Jer. 30:17). Niet alleen overleef je deze pijn, je zult er ook sterker door worden en in staat zijn anderen te helpen. 'Geprezen zij de God en Vader van onze Heer Jezus Christus, de Vader die zich over ons ontfermt, de God die ons altijd troost en ons in al onze ellende moed geeft, zodat wij door de troost die wijzelf van God ontvangen, anderen in al hun ellende moed kunnen geven' (2 Kor. 1:3-4). Haal neer dus die muren!

Zaterdag 28 mei

'Laat de kinderen bij me komen...' (Marc. 10:14)(NBV).

Houd je van kinderen?

Marcus schrijft: 'De mensen probeerden kinderen bij hem te brengen om ze door hem te laten aanraken, maar de leerlingen berispten hen. Toen Jezus dat zag, wond hij zich erover op en zei tegen hen: 'Laat de kinderen bij me komen... Hij nam de kinderen in zijn armen en zegende hen door hun de handen op te leggen' (Marc. 10:13-16). Drie dingen vallen op. Ten eerste had Jezus het nooit te druk voor een kind. Tegen de tijd dat een kind vijf is, heeft het al 75% geleerd van alles wat hij in zijn leven zal weten. En tegen de tijd dat hij 18 is, is zijn geest al in vorm gegoten. Ook als je zelf geen kinderen hebt, kun je proberen een rolmodel te zijn voor elk kind dat je pad kruist. Til ze op. Jezus deed dat ook. Ten tweede bewonderde Jezus kinderen vanwege hun vermogen om te vertrouwen. Wij volwassenen weten zoveel, maar geloven zo weinig. We maken het geloof gecompliceerd. Wij filteren het door ons intellect of onze levenservaringen. We redeneren het weg door dingen te zeggen als: 'Ja, ik weet dat God dat beloofd heeft, maar...' Jezus zei: 'Wie niet als een kind openstaat voor het koninkrijk van God, zal er zeker niet binnengaan' (v.15). Ten slotte hield Jezus van kinderen en bemoedigde hij hen. 'Hij nam de kinderen in zijn armen en zegende hen door hun de handen op te leggen.' Wow! Die kinderen zouden die ervaring nooit vergeten. Stel je voor dat je kunt terugkijken op een moment in je leven waarop de Heer je optilde, je in zijn armen hield, je de handen oplegde en zegende. Kostbaar toch? In deze drukke wereld zou je moeten leren om van kinderen te houden als je echt meer op Jezus wilt gaan lijken.